

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXVI. In Reliqua Capitis XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

errorum: ac publicam, ut in fronte, MATREM superstitionum. v. 5. quas propagavit in variis terris: ipsa intra muros suos pro iis exercendis aperuit aedes superbas ter centum ac plures, omnes plumbo tectas & columnis ac marmore præfulgidas (heu!) ex spoliis Christianorum Templorum, quorum numero sexcenta vel evertit vel commutavit in cultum abominandum.

Temulenta sanguine.

Postremò, quòd SANGUINE Christiano EBRIA v. 6. verum est non de solis bellis, quibus insatiabiliter hausit sanguinem Christianorum; sed & supplicis Martyrum, ut legere est in Martyrologio Romano. etsi enim Turcæ potius & apertius bella profiteantur & captivitatem, tamen vel ex sævitia & odio Religionis, vel ex occasione, aut ob multitudinem captivorum quos abducere ulterius non liberat quamvis in medio itinere atque inermium, quanta millia contrucidave-

runt! Multò autem maximè tunc inebriabitur Constantinopolis effuso sanguine, quando Antichristus eam potiri incipiet initio statim sui Regni, & excindet reliquias Christianorum primum in toto Oriente, quod erit tempus MARTYRUM JESU: deinde aut simul per suos ministros (dispersas gentes Magog) grassabitur reliquum totum in orbem: dum illicò ac plenissimè Monarcha mundi effectus, excisà per suos vasallos etiam ipsam Constantinopoli, transferet sedem Regni sui Hierosolymam.

Principium Monarchiæ Antichristi.

Atque hæc de Civitate Constantinopoli. de qua versu 7. EGO DICAM TIBI SACRAMENTUM MULIERIS. & v. 18. MULIER QUAM VIDISTI EST CIVITAS MAGNA &c. De hac enim prædicat, & hanc primariò spectat Apocalypsis hujus Capitis: ex quo reliqua, quia referuntur ad Bestiam cui Mulier insidet, exponemus in Tractatu sequente.

TRACTATUS XXVI.

IN RELIQUA CAPITIS XVII.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 17. Vers. 7. & seqq.) *Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi Sacramentum Mulieris, & bestia que portat eam, que habet capita septem, & cornua decem. (v. 8.) Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit, & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina*

in libro vite à constitutione mundi) videntes bestiam, quæ erat, & non est. Et hic est sensus, qui habet sapientiam, septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, & Reges septem sunt. (v. 10.) Quinque ceciderunt, unus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breve tempus manere. (v. 11.) Et bestia, quæ erat, & non est, & ipsa octava est: & de septem est, & in interitum vadit. (v. 12.) Et decem cornua, quæ vidisti, decem Reges sunt, qui Regnum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam Reges una hora accipient post bestiam. (v. 13.) Hi unum consilium habent, & virtutem & potestatem suam bestia tradent. (v. 14.) Hi cum agno pugnabunt, & agnus vincet illos: quoniam Dominus Dominorum est, & Rex Regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. (v. 15.) Et dixit mihi: Aqua, quas vidisti ubi meretrix sedet, populi sunt, & gentes, & lingua. (v. 16.) Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam & nudam, & carnes ejus manducabunt, & ipsam igni concremabunt. (v. 17.) Deus enim dedit in corda eorum, ut faciant quod placitum est illi: ut dent Regnum suum bestia donec consummentur verba Dei. (v. 18.) Et mulier, quam vidisti est Civitas magna, quæ habet regnum super Reges terræ.

§. I.

De Capitibus Bestie super quam Civitas meretrix.

PAtet ex Græco, ad Bestiam pertinere quæ de Capitibus 7. & Cornibus 10. dicuntur. sic enim habet: *μυστήριον τῆς θηρίας τῆς ἔχουσας τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.*

Sæpè diximus nomine *Bestia* in sacris Scripturis significari Imperium, non quodlibet sed Gentile. Verba illa, Fuit & non est, etiam explanavimus Tract. præcedente, §. 2. FUIT, cum antiqua Roma ei insideret: ET NON EST, quia extinctus est Gentilissimus

pro ea differentia temporis (vox est Scholarum) de qua ego Angelus prophetizo; jamque urbem Romam præmonstro Christianam & sanctam: sed ASCENSURA EST illa Bestia DE ASCEN-
ABYSSO iterum, ET IN INTERITUM IBIT, postquam in eundem involverit multos qui eam admirati fuerint indigenæ terrenis affixi, Cujus
QUORUM NON SUNT IN LIBRO finis in-
SCRIPTA NOMINA IN LIBRO teritus,
VITÆ prædestinatorum (Eph. 1. v. 6.)
ante mundi constitutionem,

Fuit, &
non est.

2. Pro-

Bestia
septi-
ceps:

2. Prosequitur Angelus expositionem Bestiæ, fecundam SENSUS & (v.9.) SAPIENTIÆ utrimque. SEPTTEM enim CAPITA BESTIÆ duplicem habent, inquit, significacionem : quarum prima, SEPTTEM MONTES SUPER QUOS MULIER SEDET : quod sicut de antiqua Roma verum esse sic de Constan-

tinopoli, quam ei geminam describit, æquè sitâ in 7. montibus, dictum est Tractatu præcedente, §. 3. opportunitate situs etiam majore & aptiore ad Imperium terræ, marium, orbis.

Altera est significatio septem Capiturum in Bestia : REGES SEPTTEM SUNT, Gentiles unâ cum suis Imperiis Gentilibus:

- Assyrius:
- Chaldæus seu Babylonius :
- Medus:
- Persa :
- Græcus:

Quorum Regum QUINQUE CECIDERUNT:

UNUS EST, dum hæc Joannes scribit :

videlicet Romanus Gentilis:

ET ALIUS NONDUM VENIT: ET CUM VENERIT, OPORTET ILLUM aliquamdiu, aliquot sæculis, MANERE; quod experimur: donec succedat Antichristus.

3. Pergit Apocalypsis: ET BESTIA, quod ERAT Imperium infidele, ET NON EST amplius sed iterum erit, nimirum Novæ infidelis Romæ: ET IPSA OCTAVA EST; eadem ipsa in designatione, est Regnum Antichristianum quod est

octavum Monarchiarum infidelium. ET DE SEPTTEM EST; quia de omnibus simul possidet, & imperat omnibus: cum sit septiceps, habeatque Imperia simul & aggregationem cunctorum septem Regnorum ac Regum:

Ipsa octavum:

- Assyriæ :
- Chaldææ:
- Mediæ:
- Persiæ:
- Græciæ :
- Ditionum olim subjectarum Romæ veteri:
- Constantino-poleos.

ET IN INTERITUM VADIT (jam secundo hoc dicitur: v. 8. & 11.) cum excidii temporalis cum spiritualis & æterni. quamobrem DAMNA-

TIONEM ejus TIBI VENI ostendere: quæ verba erant Angeli v. 1. Hæc de Bestiæ Capibus.

Pars II.

K

§. II.

De Cornibus Bestiæ, à quibus vastabitur Civitas.

Reges
simul 10.Cornua
Bestiæ:In me-
dio eorū
undeci-
mū cor-
nu, Anti-
christus
oriturus.

I. **ET DECEM**, inquit, **COR-
NUA**, QUÆ VIDISTI,
DECEM REGES SUNT : QUI
REGNUM NONDUM ACCE-
PERUNT : alii enim ab iis qui retrò;
neque ipsi Christiani : SED instru-
menta infidelis Bestiæ, & POTE-
STATEM TANQUAM REGES
UNA HORA, id est eodem tempo-
re, ACCIPIENT POST BESTI-
AM quæ eos attrahet *post se*. Non er-
go tunc absolutè Reges, sed TAN-
QUAM Reges : vasalli Turcis, ac
deinde Antichristo, Præfecti Provin-
ciarum seu vi domiti seu sponte sub-
jecti.

Horum Regum ut Cornuum me-
minit etiam Daniel cap. 7. in Bestia
quarta, illa quam esse viderat Impe-
rium Gentile ultimum, ante Christia-
nismum qui erat finis desideriorum
Danielis. Adhuc autem vidit nasci
malum novissimum ex illa Bestia : illo
ejus Capite, quod Joannes dixit acce-
pisse dudum plagam mortis, redivivo;
id est eâ parte quæ Romani fuerat Im-
perii : ex qua repullulavit Gentilismus.

De hujus novissimis Propheta Daniel
v. 8. & 9. *Considerabam cornua* (illa
*decem, quæ ut dicit v. 20. habebat in Ca-
pite:*) *Et ecce cornu aliud parvulum or-
tum est de medio eorum : & tria de cor-
nibus primis evulsa sunt à facie eius. ad-
dit de Cornu illo parvulo : & repetit*

v. 20. *habebat oculos, & os loquens gran-
dia, & (ex parvulo) majus erat ceteris.
Aspiciebam, & ecce Cornu illud faciebat
bellum adversus sanctos, & prævalebat
eis: donec venit Antiquus dierum & ju-
dicium dedit sanctis Excelsi, & tempus
advénit, & Regnum obtinuerunt
Sancti.*

De hujus vaticinii expositione ex Discer-
sententia communi suæ ætatis S. Hie-
ronymus pronuntiat (in Dan. l. c.) cu-
jus verba citavimus ex parte in Tract. Roma-
num.
18. §. 1. *decem futuros Reges qui orbem
Romanum inter se dividant : & undeci-
mum surrecturum esse Regem parvulum,
qui tres Reges de decem Regibus supera-
turus sit, id est Ægyptiorum Regem &
Africa & Æthiopia, quibus interfectis
etiam septem alii Reges victori colla sub-
mittent.* Juxta hanc ergo traditio-
nem Scriptorum Ecclesiasticorum, hi
decem Reges, Cornua illa Bestiæ, nata
in Capite illius, Orientale Romanum
Imperium dividunt inter se ac possi-
dent : donec successor, undecimum
Cornu in medio eorum, surgat Rex
initio parvulus, Antichristus : qui re-
pente super illos potentior, & omni-
bus major, funditus Romani vestigia
Imperii & nomen illius auferet muta-
bitque in suum Antichristianum &
Hierosolymitanum.

2. HI REGES UNUM CONSI-
LIUM HABENT, utpote infide-
les,

Pugna- bunt cū Agno. les, Christianæ Ecclesiæ perniciosum: ET VIRTUTEM (græcè δύναμις) ET POTESTATEM SUAM BESTIÆ TRADENT: id est, contribuent sua consilia & vires; uniti quippe ac subditi Imperio Constantino-politano, & mox successori ac supergressori omnium Antichristo. Hi erunt Cornua & robur Bestiæ: & ex omni loco mundi, in quem erunt ab Antichristo dispersi, op- PUGNABUNT Ecclesiam, quod est pugnare CUM AGNO, ultimum. Etenim AGNUS VINCET ILLOS; DOMINUS DOMINORUM, ET REX REGUM, quem titulum gerit in femore suo, Apoc. 19. v. 16. ipse victor per se ET per eos QUI CUM ILLO SUNT; VOCATI ab ipso, ut multi; ELECTI ut pauci; ET FIDELIS, ut permanfuri cum illo in tentationibus usque ad finem.

3. Expositionem adjungit Aquarum, cujus frequens usus in Apocalypsi Ipse met evertent civitatē: AQUE, QUAS VIDISTI UBI MERETRIX SEDET, POPULI SUNT IN GENTES ET LINGUÆ. Sed illa ejus Sedes destrue-

tur ab ipsis aquis: futurum est enim mirabili judicio DAT, de quo Prov. 21. v. 1. sicut divisiones aquarum, ita cor Regis in manu Domini: ut Reguli horum populorum; DECEM CORNUA Bestiæ, alienatione ab illa Civitate & odio in eam concepto DESOLATAM FACIANT Constantino-polim, exspolient NUDAM, devorent, & concrement IGNI ut solo æquetur: nutu videlicet Antichristi, hoc agentis ut transferatur inde Imperium & Sedes in urbem Hiero-solymitanam ab se magnificentissimè instauratam cum Templo & amplificatam, ut prædiximus supra.

Hæc autem omnia DEUS moderatur, inquit: cujus est inclinare (secretò) CORDA horum Regum ad finem ipsi PLACITUM, divinum, quamvis occultum: permittendo ut REGNUM SUUM omne DENT BESTIÆ, ita ut sit unum Imperium infidele & Antichristianum: DONEC CONSUMMENTUR VERBA DEI & prædictio ejus infallibilis, & donec proximè absit consummatio mundi.

Disposi-
tione se-
cretâ di-
vinâ.

§. III.

De Idea: & de Figurato illius vastitatis.

1. Hæc sunt illa duo, quæ præter Constantino-polim ipsam diximus fuisse ob oculos S. Joanni super eâ vaticinanti: & hinc operæ pretium est repeti; postquam egimus de Cornibus Summa: quæ prophetantur dirutura illâ urbem.

Omnino tria igitur sunt obversata menti S. Joannis in destructione, quam vidit, hujus Civitatis.

Vatici-

2. Ex his tribus primum est Constantinopolis ipsa; de qua prophetat, de Nova id est, de urbe, incolis, & Imperio eò Roma;

K 2 loci:

loci : cui prædicitur clades, tanquam vindicta quæ divinitus sumetur de Meretrice Apostaticâ.

Idea vaticinantis est vetus Roma:

Secundum est Roma vetus ethnica: hæc enim instar est Ideæ, secundum quam concipit & in cuius schemate introducit Constantinopolim ut illi geminam tum crimine tum supplicio. Nam & vetus Roma fuit Babylon mater omnis idololatriæ & propagatrix per orbem terrarum : & divinitus accidit tunc ut inclinaretur cor Regum ad eam perdendam. Præterquam

Lib. 8. Orac. *O erectâ cervice Roma.*

Sibyll.

Flectes cervicem prima : (quidni sub Christo)

Terra allidêris : (humiliaberis)

Ignis te totam absomet : (quem Christus venit mittere)

Et tunc eris deserta : (ab omni cultore idolorum)

Ac si nunquam fuisses.

Et tu triumphus eris mundo & opprobrium omnium.

Hæc vera sunt de Roma ethnica. Taceo quod etiam postea sit urbs incensa per variarum nationum Reges qui eam oderant : Deo illos impellente, ut legimus de Alarico, ad devastationem urbis : Gothos, Vandalos, Herulos, Hunnos, Longobardos &c. perinde ac si de muris & saxis DEUS sumpsit vindictam idololatriæ commissæ illic antea & dilatatæ per orbem terrarum.

Jam hinc elucet, inquam, esse miram Oeconomiam Apocalypseos in hoc loco, & multiplicis intelligentiæ plenam : quod S. Joannes prophetaverit de Roma nova futura cum similitudine atque ad Ideam antiquæ Romæ : nec non figuraverit animo id quod sequitur.

enim quod redacta est in cineres, inde à Nerone, ab ipsis ethnicis Imperatoribus : scimus extinctum esse sensim cum habitatoribus gentilibus Imperium ethnicum mutatumque ut nihil ejus superfit. Adeo ut illa carmina Sibyllarum, quæ circumferuntur, impleta sint in vetere, prout tunc erat, idololatræ Roma, cujus recordatio nuda est super. Quæ quidem oracula mihi videntur altiore digna interpretatione.

Tertium enim & postremum illorum trium est hoc : Dum hæc Joannes de duabus urbibus, habet simul ante oculos Collectionem omnium reproborum : qui est cæsus seu civitas de qua SS. Patres citati in §. 1. Tractatus præcedentis. Hujus enim figura Meretricis Civitatis fuit illa tam vetus Romana quam Nova, utraque reprobæ & harum duarum incendium, quod de Sodoma & finitimis civitatibus dixit S. Judas v. 71. fuit *exemplum ignis* seu incendii *aterni*, vastitatisque omnium ultimò prophetandæ, quam hinc egregiè præfiguratur divinus Scriptor.

3. Is cum tanta scripserit de Civitate; & de Bestia cui infidet, Imperio infideli : nihil de Roma nostra dixit apostaturâ; quæ nonnullorum fuit re-

Præfiguratum, est civitas æterna reprobata.

De urbe Romana, ut nunc est centio-

nihil cō-
stat ex
Apo.

centiorum interpretum suspicio, nullo
nixa fundamento sacrae Scripturae.
Quam suspensionem apage de urbe im-
muni ab infidelitate atque ab Imperio
infideli, de Cathedra Apostolica, &
Principatu Ecclesiae sanctae.

De qua tamen urbe & de Imperio
Christiano non repugnamus fore, ut
ab Antichristo ejusve instrumentis
(cornibus Bestiae) etiam illa, & omnis
appellatio deleatur Romani Imperii,
cujus sola memoria erit reliqua non
Imperium ipsam.

De Im-
perio
Roma-
no :

Nam de hoc quidem, id est de Im-
perio Romano vetus est opinio SS. Pa-
trum, & potissima explicatio verborum
Apostoli 2. Theff. 2. v. 7. non apparitu-
rum Antichristum, donec omne Ro-
manum Imperium auferatur è medio;
quidnā etiam Occidentale omne om-
nino? S. Augustinus relinquit expli-
cationem dubiam illius loci Apostoli-
ci, lib. 20. de Civ. cap. 19. ubi sic scribit:

*Quid est, iam enim mysterium iniquita-
tis operatur; Tantum qui modo tenet te-
neat, donec de medio fiat; Et tunc revela-
bitur ille iniquus! Ego prorsus, quid di-
xerit, me fateor ignorare.* Et paulò post

Explica-
tio Apo-
stoli, 2.
ad Theff.
2.

propendet in communiorem senten-
tiam: *Illud tamen quod ait Apostolus,
Tantum qui modo tenet teneat, donec de
medio fiat; non absurdè de ipso Romano
Imperio creditur dictum: tanquam di-
ctum sit; Tantum qui modo imperat, im-
peret: donec de medio fiat, id est de medio
sollatur. Et tunc revelabitur iniquus,
quem significari Antichristum, nullus
ambigit.*

Ad hanc igitur explicationem & o-
pinionem de omni tandem Imperio

Romano desolando, & penitus abo-
lenda electione aut successione Impe-
rii Romani, & tunc revelando Anti-
christo, consequitur conjectura verifi-
milis admodum de hodierna urbe
ipsa Romā: facile erit Judaeis Anti-
christianis ad apparitionem sui Mo-
narchae cupidissimè hanc etiam ur-
bem, in odium Christianae fidei & pri-
matus Apostolici evertere. Quan-
do fortitudo Martyrum eminebit, &
Antistes urbis inter eos postremus
quos recensuisse fertur S. Malachias
Episcopus (ille S. Bernardo familiaris)
reget Ecclesiam Romanam in tribu-
latione, temporibus Antichristi, de
quo Malachia piè id creditur: ita ta-
men ut dicatur plures ei non fuisse o-
stenfos, non autem negetur successu-
ros fortassis: ut etiam tunc maneant
incerta dies & hora vel annus interitus
mundi. Erit autem aliud prorsus,
urbem Romanam everti propter no-
men Christi: aliud everti aut perire Ec-
clesiam; contra quam non praeval-
ebunt omnes portae inferi.

Quod verò Apostolus praemisit:
Mysterium iam operatur iniquitatis:
græcè, *μυστήριον ἡδὲ ἐνεργῶν*, habet
hunc sensum: Antichristus, ille filius
perditionis jam non est, sed futurus est
(v. 6.) in suo tempore, *Et tunc* (v. 8.)
revelabitur: mysterium verò *iniquita-
tis* ejus agitur (etiam ipsis temporibus
Apostoli: per deceptiones pseudoapo-
stolorum & persecutiones tyranno-
rum) in operantibus iam nunc & prae-
euntibus illi iniquo, qui erit *Caput*
omnium persecutorum, immò *iniquo-
rum omnium*, ut Antichristum ap-

K 3 *pellat*

pellat S. Gregorius lib. 15. mor. cap. 36. & S. Thomas 3. p. q. 8. a. 8. docet esse appellandum *Caput omnium malorum propter malitia perfectionem*: additque, quod facit ad intelligentiam Apostoli: *omnes alii mali qui praece-*

runt sunt quasi quaedam figura Antichristi, secundum illud 2. ad Thess. 2. mysterium iam operatur iniquitatis. Addimus ex S. Augustino l. c. non ad Christum, sed (omnes) ad illum novissimum Antichristum pertinebunt.

TRACTATUS XXVII.

IN CAPUT XVIII.

Continuatio est Visionis de Civitate infideli: Descriptio interitus ejus.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 18. Versu 1. & seqq.) *Et post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam, & terra illuminata est à gloria ejus. (v. 2.) Et exclamavit in fortitudine dicens: Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio dæmoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immunda, & odibilis. (v. 3.) Quia de vino ira fornicationis ejus biberunt omnes gentes: & Reges terræ cum illa fornicati sunt, & mercatores terra de virtute deliciarum ejus divites facti sunt. (v. 4.) Et audivi aliam vocem de cælo dicentem: Exite de illa populus meus, ut ne participes sitis delictorum ejus, & de plagis ejus non accipiat. (v. 5.) Quoniam per venerunt peccata ejus usque ad cælum, & recordatus est Dominus iniquitatum ejus. (v. 6.) Reddite illi, sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicate duplicia secundum opera ejus: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. (v. 7.) Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit; tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: sedeo Regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. (v. 8.) Ideo in una die venient plaga ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est Deus, quia judicabit illam. (v. 9.) Et flebunt & plangent se super illam Reges terra, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis vixerunt,*

cum